

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Politiske Betragtninger med Blik paa Danmark og Holsteen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 25. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1831_490A-txt-shoot-idm492/facsimile.pdf (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Voldd=Gierninger, som forsfyere, og emsfder oplafe Samsfundet. Med Glæde erkliender jeg det, at ver Almu, der ikke er en undertounges Trælle=Klof, men er fribaarent Folk af samme Kiød og Been fom vi, kan, uden Fare for Samsfundet, efterhaanden havef til en langt friere Stilling, end de fleste andre Landes, men Forskiet maa der altid blioe i en Stat, der netop fom eet Legeme maa have forskjellige Lemmer, og forgaer, naar Haanden vil være Hoved, eller Fret være Die, og er vi faa ulykkelige at antage Noget for sand Oplyfning, der ikke consequent kan giennemføres, uden at oplafe Menneske=Samsfundet, faa lad os dog være floge nok til at beholde den Oplyfning for os selv, mennefskiærlige nok til ikke at uddrede den, hvor den aabenbar gior Ulykke paa Ulykke i det Uendelige!

H. Om Rigs=Dage.

So flere Kaffe, dehvæere Suppe.
Et gammelt Ord.

Naar Man nuomfunder end ikke troer, at Ken=gerigerne trænge til en Domme=Dag, ja trænge til at opleves i Oprevs=Flammen, og forgaar, for at de, paa den selvjorte Gud=Sonf, Fernuftens, Almagts=

Orb, kan faae forklarode op, fom demokratiske Regis=blifer, i en lovgivende Forsamling, hvor Folket regis=ret sig selv, det er: hvor Mangdens Selv=Klogskab, Selv=Naadighed og Egen=Myfte gior Udslaget; naar Man ikke er overtroist nok til at tree Sigt, sætter Man dog fædvantlig sin hergetlige Willid til en Rigs=Dag, stæbt af samme Elementer, til at formilde den strenge monarchiske Form, sikkre Folkets Lykke, og langs=font modne det til Selv=Beherskelse, som, i sin vrangse Mening, er Idealet, hardtad Alle hyls=de, Afguden for hvem den oplyste Verden ene boier Knae.

Nu at rare ved en Riep=Hest, hoer paa Man faa afmindelig haaber at ride Fuldkommenheden i Ma=de, er vist nok hvad Man kalder en forlig Sag, men da det er klart, at faa danne Rigs=Dage, fom Man nu onfter, og maae onfte, naar Demokratiet er det Ides=al, Man vil nærme sig, føre til Stats=Opløsning, kan Man umutelig see det, og mene det vel med Bers=den, uden at rare ved den Riep=Hest, og det mindre læmpelig, end Noget, hvis Hie=Steen den er, vil finde pafsende. Lands=Værkets Lime er forbi, raaber Man jo nu see alle Kanter, og skændt jeg nok seer, det er, dehvæere, langt fra, faa indseer jeg dog gode, det burde faa være, og at, hvis ikke Forvirringen skal blive ufelbredelig, maa sund Menneske=Forstand i det mindste helde indbildt Selv=Klogskab Stangen.

